

Sygn. akt II Cz 82/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S. S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski – spr.

S.S.O. Paweł Szwedowski

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku I. M.

z udziałem małżonka dłużnika E. Z. (1)

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

w przedmiocie zażalenia I. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. akt I Co 2063/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie**

2. **sprowadzić oczywistą omyłkę pisarską w komparycji postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 28 listopada 2013 r., wydanego w sprawie sygn. akt I Co 2063/13 w ten sposób, że w miejsce „małżonce dłużnika E. Z. (2)” wpisać „małżonce dłużnika E. Z. (1)”**

Sygn. akt II Cz 82/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika – E. Z. (1).

W uzasadnieniu wskazano, że w niniejszej sprawie zastosowanie ma art. 787 k.p.c. w obecnym brzmieniu, stąd nie zostały spełnione przesłanki dla nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł wierzyciel I. M. zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie art. 787 k.p.c. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że skoro Sąd Rejonowy pierwszy raz rozpoznając sprawę nadał klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika stosując „omyłkowo” niewłaściwe przepisy, to orzeczenie to winno się ostać. W oparciu o ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu zauważenia wymaga, że w swych obszernych rozważaniach skarżący wydaje się zupełnie nie zauważać, że Sąd rozpoznając sprawę musi rozstrzygać ją na podstawie obowiązujących w danym stanie faktycznym przepisów prawa a zastosowanie niewłaściwych przepisów i kontrola instancyjna dokonana przez Sąd II instancji ma na celu ewentualne skorygowanie niewłaściwej subsumcji norm prawnych zastosowanych przez Sąd I instancji.

W konsekwencji mając na uwadze ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego i doktryny, w którym w zasadzie bezspornie rozstrzygnięto, że jedynie jeżeli zobowiązanie dłużnika pozostającego w ustroju ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej powstało przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1691), tj. przed 20 stycznia 2005 r. to do postępowania o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu sprzed tej nowelizacji (por. uchwała SN z 17 września 2008 r., sygn. akt III CZP 77/08, publ. OSNC 2009/7-8/114, z glosami aprobującymi M. Sieradzkiej i A. Michór, postanowienie SN z 12 marca 2008 r. sygn. akt I CNP 120/07, publ. Legalis, analogiczne stanowisko doktryny por. np. J. Jankowski Kodeks postępowania cywilnego Postępowanie egzekucyjne Komentarz do art. 787 Wyd. CH Beck 2011 r., D. Zawistowski Komentarz do art. 787 Kodeksu postępowania cywilnego publ. LEX, E. Marszałkowska – Krześ Komentarz do art. 787 Kodeksu postępowania cywilnego Wyd. 7 rok 2012).

W ocenie Sądu Okręgowego mimo, że przepisy międzyczasowe, w tym w szczególności art. 5 ustawy z dnia 17 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1691) nie wskazują wprost jakie przepisy mają zastosowanie w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności, za zachowaniem nowych zasad odpowiedzialności w odniesieniu do zobowiązań powstałych po wejściu w życie ustawy nowelizującej przemawiają względy aksjologiczne.

Nowa regulacja, dotycząca odpowiedzialności małżonków za zobowiązania jednego z nich, znacznie silniej chroni majątek wspólny małżonków, ograniczając możliwość zaspokojenia się wierzyciela. Dokonując czynności prawnej z osobą pozostającą w związku małżeńskim kontrahent winien uzyskać zgodę drugiego małżonka na jej dokonanie a następnie w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności wykazać uzyskanie tej zgody dokumentem urzędowym lub prywatnym. Nie wystarczające jest zatem powołanie dowodu z przesłuchania świadka, czego w niniejszej sprawie domagał się wnioskodawca. Skoro wierzyciel nie wykazał tej zgody to zbędne było ustalenie przez Sąd Rejonowy pozostałych przesłanek nadania klauzuli wykonalności na rzecz małżonka dłużnika, tj. czy dłużnik w chwili orzekania pozostaje w związku małżeńskim oraz czy w chwili orzekania istnieje ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej (por. postanowienie SN z dnia 8 czerwca 1967 r., sygn. akt I CZ 18/67, publ. OSNC 1968, nr 2, poz. 22), a także czy wierzycielność powstała w czasie trwania wspólności majątkowej, z wyłączeniem przypadku, gdy dotyczy ona majątku osobistego dłużnika (por. uchwałę SN z dnia 5 grudnia 1984 r., sygn. akt III CZP 76/84, publ. OSP 1986, z. 2, poz. 27 i postanowienie SN z dnia 2 grudnia 1970 r., sygn. akt II CZ 122/70, publ. OSNC 1971, nr 6, poz. 112). Niekonieczne było również wysłuchanie małżonka dłużnika, przed wydaniem orzeczenia w niniejszej sprawie (art. 787 § 1 in fine k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

O sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej orzeczono na podstawie art. 350 § 3 k.p.c.